

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Maja Snopczyńska

Protokolant Agnieszka Ząbkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2019 roku w Świdnicy

sprawy z powództwa (...) Sp. zo. o. Sp.k. z siedzibą w W.

przeciwko E. B.

o zapłatę 2 946,48 zł

powództwo oddała

UZASADNIENIE

W dniu 22 grudnia 2018 r. strona powodowa (...) Sp. z o.o. Sp. k. w W. wniosła pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko E. B. o zapłatę kwoty 2946,48 zł z odsetkami umownymi w wysokości wskazanej w pozwie oraz kosztów. W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że pozwana zawarła z (...) Sp. z o.o. umowę pożyczki za pośrednictwem platformy internetowej; w dniu 10 lipca 2015 roku przelano pozwanej 2.300 zł pożyczki, którą miała spłacić w terminie 30 dni, ostatecznie po przedłużeniu terminu spłaty pożyczki termin ten upłynął 6 stycznia 2016 roku; następnie wierzytelność została przelana na stronę powodową.

W dniu 5 lutego 2019r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie (sygn. akt (...)) postanowienie w przedmiocie przekazania sprawy do Sądu Rejonowego w Świdnicy wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Pozwana nie udzieliła odpowiedzi na pozew, nie stawiła się również na rozprawę.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

W dniu 10 lipca 2015 roku (...) Sp. z o.o. w W. zawarła z pozwaną E. B. umowę pożyczki nr (...). Pozwanej udzielono pożyczki w kwocie 2300 zł, która miała być spłacona w jednej racie po 30 dniach, wskazano termin spłaty pożyczki do 9 sierpnia 2015 roku.

W dniu 10 lipca 2015 roku przelano na rzecz pozwanej kwotę 2.300 zł.

DOWÓD: umowa pożyczki z załącznikami k. 17-23

potwierdzenie przelewu 0,01 zł k. 24

potwierdzenie przekazu pieniężnego k. 25

(...) Sp. z o.o. w W. przenieśli na stronę powodową wierzytelność pieniężną wynikająca z powyższej umowy pożyczki.

DOWÓD: oświadczenie o przeniesieniu wierzytelności k. 26

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Orzeczenie w niniejszej sprawie oparto o zapisy umowy zawartej między stronami, przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks Cywilny (Dz.U. z 1964 r., nr 16, poz. 93 z późn. zm, dalej k.c.).

Strona powodowa dochodząc kwoty żądanej pozwem podnosiła, iż jest wierzycielem pozwanej co do należności wynikających z zawartej przez pozwanej z pierwotnym wierzycielem umowy pożyczki.

Zgodnie z treścią art. 720 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy. Szczegółowo prawa i obowiązki stron zostały uregulowane w zawartej przez strony umowie pożyczki.

W przedmiotowej sprawie Sąd wydał wyrok zaoczny. Zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339 § 2 k.p.c.). W przedmiotowej sprawie pozwana zachowywała się biernie. Nie odebrała skierowanej do niej korespondencji, pomimo wysłania jej na wskazany w pozwie adres zamieszkania, będący także adresem zameldowania. Pozwana nie stawiała się na rozprawę i nie wniosła odpowiedzi na pozew. Zachodziły zatem wszelkie przesłanki do wydania w przedmiotowej sprawie wyroku zaocznego. Jednakże wbrew regulacji art. 339 § 2 k.p.c. Sąd nie mógł przyjąć za prawdziwe twierdzeń strony powodowej o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, bowiem budziły one wątpliwości w zakresie wskazanej daty wymagalności roszczenia i przerwania biegu terminu przedawnienia.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata.

W obecnym stanie prawnym przedawnienie roszczenia badane jest przez Sąd z urzędu. Zgodnie bowiem z art. 5 ust 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r, poz. 1104) roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Nadto cytowana ustawa wprowadziła do kodeksu cywilnego art. 117 § 2¹ k.c., zgodnie z którym po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. W ocenie Sądu pozwana zawierając umowę niewątpliwie była konsumentem, dlatego też w/w przepisy mają zastosowanie w niniejszej sprawie.

Wskazać należy, że strona powodowa wskazała, że roszczenie jest wymagalne z dniem 6 stycznia 2016 roku, gdyż termin spłaty pożyczki został przedłużony do tego dnia. Z dołączonej przez stronę powodową umowy pożyczki wynika, że pożyczka w kwocie 2300 zł ma być spłacona po 30 dniach, wskazano termin spłaty pożyczki 9 sierpnia 2015 roku. Strona powodowa nie wykazała natomiast (a miała taki obowiązek wobec wprowadzonego powołanymi wyżej przepisami obowiązku badania przedawnienia roszczenia przez Sąd z urzędu), że termin spłaty pożyczki został przesunięty do dnia 6 stycznia 2016 roku. Tym samym wbrew twierdzeniom strony powodowej roszczenie stało się wymagalne w dniu 10 sierpnia 2015 roku.

Zgodnie z art. 5 ust 2 cytowanej ustawy jeżeli zgodnie z ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, termin przedawnienia jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Jeżeli jednak przedawnienie, którego bieg terminu

rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

Biorąc pod uwagę fakt, że przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia roszczenie uległo przedawnieniu z dniem 10 sierpnia 2018 roku, zgodnie z powołanym wyżej przepisem art. 5 ust. 2 cyt. ustawy zastosowanie znajdą przepisy dotychczasowe (gdyż zgodnie z brzmieniem zmienionych przepisów przedawnienie nastąpiłoby 31 grudnia 2018 roku). Tym samym roszczenie przedawniło się przed wyniesieniem pozwu.

W tym stanie rzeczy i na podstawie wskazanych przepisów powództwo oddalono.